

Xiprers contemplatius i d'amarganta flaire,
 que acolliu cap-al-tard el sol adolorit,
 doneu-me, sens descans, el gust de l'infinit,
 o negríssims xiprers sospesos a mig-aire!

La natura cantada per En Pons és quasi sempre una natura arbitrada pel poeta qui sap que en les paraules de sa llengua «tot un misteriós passat s'hi emmiralla.» No és sinó un paisatge bellament construït la poesia

EL RITME

O noble inclinació del cos harmoniós,
 amb els cabells nuats en garlanda su'l front!
 Com una aigua s'atzura el teu mirar formós,
 i sembles una dea a vora de la font;
 i ta cara, llavors, és d'un òval tan clar,
 que recorda una copa amb el fruit esplendent
 madurat en la cala augusta de la mar
 per la rossor del sol i el bes salat del vent.

I és aquesta manera d'arbitració de la natura que dona una clara serenor als versos del soriet «*Sponsæ meæ*»; i és encara, tal vegada, gràcies a aquesta arbitració de la natura que el poeta, fugint de les mòbils tenebres del pensament, cerca en la natura el repòs o l'oblit que només trobaria en la forma pura de les coses.

I vós, o mar antiga, blanca serra de gel,
 bé teniu l'oblidança de les vostres fondàries!
 de porpra s'han cobert les cales solitàries,
 i sempre s'assoleien els cims arran del cel.
 O terra de violes, que vostra santa imatge,
 ens aconselli el goig i ens vessi la il·lusió,
 guardant del pensament només que la claró,
 com el brill d'un estel, de nit, en el fullatge.

I ara voldríem, després d'haver citades tan belles estrofes, haver moguda la curiositat del lector oblidadiç fins a despertar-li ganes de venir en coneixença més completa de les poesies de Josep Sebastià Pons.

L'INSTANT.—Ja a son dia férem l'elogi d'aquesta revista artística i literària de darrera hora. Els gràfics del darrer número són de Xavier Nogués. Conté de text: Article sobre X. Nogués, de Josep Aragay. Poema en prosa, «El Camí Vermell», d'Alfons Maseras. Article sobre «César Caperan ou la tradition» de Louis Coudet, per Josep Pla. Poema de Josep Maria de Sagarra, «Mireia». (Nova manera de poesia de Josep Maria de Sagarra, nova manera de la qual ja és bella mostra el poema «Eugènia», publicat en el